

Stanley Weyman:

Rdeča kokarda

Roman.

»Oprostite,« mi je naglo segel v besedo, »ne Retza, ampak takega, ki hoče biti Retz!«

»Tedad izdajalca, bodi tako ali tako,« sem odvrnil, trudeč se, da bi prekril smeh, ki ga je zbudil njegov odgovor. »Vsekako izdajalca! Jaz pa trdim, da je pravi izdajalec tisti, ki daje ob tej uri kralju pogubonosne nasvete.«

»In ne tisti, ki prihaja semkaj, naslanja se na drhal?« je vprašal Saint-Alais, čigar brezobzirnost ni prav nič zaostajala za mojo. »Tisti, ki je sam, pa hoče ustrašovati sto drugih in vsiliti tej skupščini svojo voljo?«

»Gospod goni venomer eno!« sem mu zabrusil, a obrez najmanjšega učinka na poslušalce. »Zavračam njegove trditve. Njegova podtikanja naj padejo na njegovo lastno glavo! In da končamo: ne strinjam se s tem protestom, obsojam ga!«

Toda potrpljenje zborovalcev je bilo pri kraju. Vseobče vpitje: »Dovolj je! Vzemite mu besedo!« je pogoltnilo moj glas in skupščina, ki je imela pred nekaj minutami še tako mirno lice, je v trenutku postala pravi prizor iz blaznice. Nekateri izmed najstarejših članov so obsedeli, a večina je vstala; tisti, ki so bili skočili zapirali okna, so obsedeli pri njih; drugi so planili k vratom, kakor bi se pripravljali, da zavrnejo napad množice. Zaman je predsednik zahteval miru. Njegov glas se je utapjal v neugnanem hrupu, ki je podvojil svojo moč, kolikorkrat sem poizkusil govoriti, in je ponehal šele tedaj, ko sem opustil ta namen.

Naposled je gospod de Saint-Alais vzdignil roko in trudoma

13

pripravil skupščino do tega, da je utihnila. Preden sem se utegnil okoristiti s tem, se je oglašil predsednik.

»Skupščina plemstva Quercyske pokrajine,« je rekel naglo, »se je izjavila za to spomenico, ki poudarja naše stare pravice in naš izjemni položaj v državi. Edini, ki ugovarja, je vikont de Saux. Spomenica je tedaj sprejeta.«

»Protestiram,« sem zaklical z iznemoglim glasom.

»Saj pravim, da protestirate,« je posmehljivo odvrnil predsednik in zbornica je iznova udarila v grohot. »Spomenica bo predložena. Vprašanje je rešeno.«

Še tisti mah je dobila dvorana običajno lice. Člani, ki so bili vstali, so se vrnili na svoja mesta, nekaj jih je tudi odšlo in predsednik je prešel na dnevni red. Vsaka sled o nevihti je izginila in vse je bilo spet tako, kakor pred mojim prihodom.

To velja tudi o okolici mojega sedeža; zakaj nobena osamljenost in nobena ločitev od mojih stanovskih tovarišev ne bi bila mogla prekositi tiste, v kateri sem bil nekaj trenutkov poprej. Toda med tem, ko sem imel preje crožje v zalogi in osvežo za cilj, je bilo zdaj vse drugače. Moja puščica je bila izstreljena; klavirno sem sedel na svojem mestu, uklenjen v vsiljeno mi molčanje in zajet med pogledu tužnih oči. Čedalje hušja poparjenost se me je polasčala in komaj sem čakal, da bi se lahko odstranil; toda nisem se upal ne ganiti ne pogledati okoli sebe.

S trpkobo sem mislil na to, da nisem bil dosegel nikakega resnega uspeha: žrtvoval sem se bil kakor pravi Don Quijote in se brez pametnega razloga pokazal trmastega svojeglavca. Prepozno sem izprevidel, da bi bil lahko odnehal s pridržkom drugačnega mnjenja in očeval svoje prepričanje, a zaradi slege pristal na sklep večine, ki ga nisem mogel izpremeniti. Lahko bi bil...

Toda joj, zdaj je bilo vse eno, kaj bi bil lahko storil; važno je bilo to, da nisem bil storil ničesar. Kocka je bila pala. Izjavil sem

se bil zoper svoj lastni stan; zatajil sem bil vse, kar mi je šlo po mojem položaju. Postal sem bil tujec med svojimi ljudmi; in hladni nakloni, s katerimi so me pozdravljali tisti, ki so zdaj prihajali mimo mene, so bili vse drugo preje nego komedija z njihove strani.

Sam ne vem, koliko časa bi bil še prenašal ta mučniški položaj, preden bi se bil ojunčil in odšel; toda iz vnanjega sveta je prišlo nekaj, kar me je osvobodilo ukletja. Vratar je pristopil k meni in mi je podal pismo. V ognju sovražnih pogledov svoje okolice sem ga nerodno odpečatil. Spoznal sem Louisevo roko.

»Ako vam je ostala le še iskrica časti,« je pisal, »tedaj me neutegoma poiščite na trati za kapljem. Če to storite, se boste še lahko šteli za plemiča; če pa odklonite ali če zamudite le še deset minut, razglasim vašo sramoto po vsem Quercyju. Tisti, kdor prebri zausnico brez osvete, nima več pravice, da se imenuje Adrien du Pont de Saux.«

Dvakrat sem prečital to pisanje, med tem ko je vratar čakal odgovora. Njegov ton je bil okrut in neusmiljen — in vendar mi je srce omagovalo med čitanjem in le s težavo sem zadržal solze vpričo teh ljudi, ki jih ne bi bili razumeli. Ne, Louis me ni mogel več varati. To pismo, ki mu je bilo tako malo podobno, da bi me bilo moglo zapeljati. Ledena skorja, v katero sem se bil zavalil, se je mahoma raztopila. Čeprav nisem bil zato nič manj sam, se vendar nisem več čutil tako zapuščenega. Spomnil sem se, da sem naposled vendarle Adrien du Pont de Saux, ki nisem zagrešil nikakega zločina mimo tega, da sem v svoji pokrajini zagovarjal nazore, ki so jih Lamothe in Mirabeau, Liancourt La Rochefoucauld zagovarjali drugod; vsa moja krivda je bila v tem, da sem branil pravico.

B.S.A.

MOTOCIKLI

 najnovejših
modelov 1923,

 svetovno znane tvrdke
Schmall Arms Ltd. Birmingham

so najboljši!

Zahtevajte cenike in ponudbe. Za prvi deli vedno v zalogi.

Promptno iz skladišča Vam nudi zastopstvo za mariborsko oblast:

Automobiles-Motocikles, Maribor, Trg Svobode 6

Za ljubljansko oblast:

Pavel Stele, Ljubljana, Poljanska cesta 3. Tel. 2942

Vsem cenjenim odjemalcem in posetnikom

„FIAT“ avtomobilov

 najljudneje sporočamo, da smo se iz naših dosedanjih pisarni-
ških prostorov in skladišča rezervnih delov na Aleksandrovi

cesti št. 3

preselili v novo urejene prostore na Dunajski cesti št. 36.

Telefoni: 2187 in 2236.

Vlahov

ELIXIR

 ki krepi in
zdravi želodec,
je edino

R. Vlahov

 odlikovan na vseh sve-
tovnih izložbah

 ime VLAHOV z našo
etiketo je zaščiteno po
vseh državah sveta.

 Cuvajte se ponarejanj!
Tvornica ustanovljena leta 1861.

 ANTON PUNTAR
ŠTEFI HODNIK
poročena

LOGATEC, dne 7. maja 1923.

 ANTON BAJEC, nadzornik proge, na-
znanja v svojem imenu in imenu vseh
sorodnikov pretužno vest, da je njegova

srčno ljubljena soproga, gospa

Karolina Bajec,

roj. Vadnjal

 dne 6. maja t. l. po dolgem, mukopol-
nem trpljenju, potolažena s tolažili sv.
vere mirno v Gospodu zaspala.
Truplo nepozabne pokojnice bo pre-
peljano iz Ljubljane v Borovnico.
Pogreb se bo vršil dne 8. t. m. ob 4.
uri popoldne iz hiše žalosti na župno
pokopališče.

Borovnica, dne 7. maja 1928.

 Pogrebi zavod: Ivan Gajšek, Vodmat-
Ljubljana.

Stereoskop za plastično gledanje

 v žepni obliki
kaže presenet-
ljivo razočar-
ne originalne akte
krajneve slike
kakor Ceylon
Amsterdam
Pompeji Prag
L. t. d.

 Razpošilja
Novinski biro, Ljubljana, Selenburgova 7/II
Cena aparatu z 10 dvojnimi slikami 90 Din
Nadaljne serije slik po 35 Din.
Poštne pristojbine

Parketne desčice

 hrastove
in bukovne

PRSTJE za strope

 iz najboljšega
materijala

Bakula

 (leseno pletivo)
za strope in stene

Strešno lepenko in lesni cement

 dobavlja takoj v vsaki množini naj-
ceneje

JOS. R. PUH

 Ljubljana, Gradaška ulica 22.
Tel. inter 2513

Bančna tvrdka

ki dela z močnim kapitalom,

1866

ZASTOPNIKE

 za prodajo Vojne škode (Ratne štete)
na odplačilo. Točno in direktno zaračuna-
vanje Javiti se je na Jugoslovensko Ra-
toli Mosse A. D. Beograd, pod znakom
100-183. 4988.

MAKULATURNEGA PAPIRJA

 Za trgovce,
za obrtnike,
za peke, kg 4 Din
za mesarje,
za industrijo

 večja množina
na razpolago po ugodni ceni

Naslov pove uprava »Jutra«.

NOV HOTEL Z RESTAVRACIJO

sem zgradil in otvoril z novim letom 1923

tik kolodvora Brež ce.

 Na razpolago so snažne lepo opremljene tujske
sobe z centralno kurjavo, ter kopalnica.

 Za sveža topla in hladna jedila, kakor tudi za do-
bro pjačo je vestno skrbeno.

 Priporočam se p. t. potujočemu in domačemu
občinstvu

Ivan Volčiček posestnik.

A. JINKOVEC

HAŠL-K. SOŠ

 MESTNI TRG
11-18-19.

KUPIM STALNO VSAKO MNOŽINO

kostanjevega taninskega lesa

 smrekove skorje, cele in zdrobljene, smrekove hmeljeve droge,
rabljene sode od strojnega in jedilnega olja, v dobrem stanju,
po najvišjih cenah. Akreditivno plačilo.

FRANC OSET, Sv. Peter v Savinjski dolini.

Mestni pogrebni zavod

 Potrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem
tužno vest, da je naš nadvse ljubljeni soprog ozir. oče in stari oče,
gospod

Josip Kolb

bivši poduradnik Jadransko - Podonavske banke,

 v ponedeljek, dne 7. majnika 1928 ob 6. uri po dolgi, mučni bolezni, pre-
viden s tolažili sv. vere, v 63. letu preminul.

 Pogreb blagega pokojnika se vrši v torek, dne 8. maja ob 5. uri iz hiše
žalosti, Selenburgova ulica 7 na pokopališče k Sv. Križu.
V Ljubljani, dne 7. maja 1928.

Terezija Kolb, roj. Pervanje, soproga.

 Stana por. Hlebec, Mira por. Kubik, Zora por. Golob, Draga por. Oblak
in ostali sorodniki.

Mestni pogrebni zavod

 MINKA CUKIATI javlja v ime-
nu vseh sorodnikov tužno vest, da
je njen soprog, sin, brat svak in
stric, gospod

Josip Cukiati

trgovec, posestnik in gostilničar

 danes, 6. maja v 57. letu starosti
mirno v Gospodu zaspal.

 Pogreb predragega se vrši v to-
rek, dne 8. maja na javno pokopa-
lišče.

 Bodi ohranjen dragemu blag
spomin.

St. Gotard, dne 6. maja 1918.

Zalujoci ostali.

Zahvala.

 Za dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli povodom smrti naše nepo-
zabne, predobre mame in stare mame, gospe

Apolonije Škrianec

 za pismo ali osebno izraženo nam sožalje, za poklonjeno prelepo cvetje
in vence se tem potom vsem najpriščneje zahvaljujemo.

 Posebej pa nas veže dolžnost zahvaliti se Tel. dr. Sokol I., zastopni-
kom raznih društev in korporacij za udeležbo pri pogrebu, gg. pevcem
za v srce segajoči žalostinki, končno vsem sosedom, prijateljem in
znancem, ki so v tako velikem, nad vse častnem številu spremlili nepo-
zabno pokojnico na njeni zadnji poti.

ZALUJOČI OSTALI